

Pololetní slohová práce

Slohový útvar: *úvaha*

Téma (nadpis): Život v „době koronavirové“

Kateřina

Gorolová

9. A

Kvůli vypuknutí pandemie koronaviru se životy většiny lidí změnily – některým možná méně než jiným. Tato situace se však dotýká každého z nás a každý je jí nějak ovlivněn. Jaký dopad má tedy COVID-19 na naši společnost?

Byla narušena obvyklá rutina všedního života – spousta lidí například nemůže chodit do práce nebo o ni dokonce přišli. Nemálo z nich se musí potýkat s finančními problémy, nemluvě o těch, kteří si jimi procházeli už předtím.

Velmi obtížné to teď mají také žáci a studenti – zvláště středoškoláci, které čeká maturita, a dále deváťáci, protože jim krize koronaviru neskutečně zkomplikovala přijímací zkoušky na střední školy. Připravovat se na ně doma namísto procvičování ve škole dle mého názoru není vůbec ideální, někteří navíc navštěvovali přípravné kurzy, o jejichž výhodě teď rovněž přišli. A aby toho nebylo málo, nemůžou si být ani jisti, jak a kdy jejich přijímací zkoušky budou nakonec probíhat – prohlášení na toto téma se totiž často mění.

Celkově jsem poslední dobou z prohlášení vlády poněkud zmatená – už se párkrát stalo, že něco oznámili, ale zanedlouho to zase popřeli nebo změnili. Jak se má pak člověk orientovat v tom, co může a nemůže dělat, co je už dovoleno, a jaká omezení naopak stále platí?

Jinak si ale myslím, že situaci poměrně zvládneme. Určitě by to mohlo být lepší, ale vypadá to, že vláda se alespoň snaží, aby k problému přistupovala co nejlépe. Nevím však, co si mám myslet o počínání občanů České republiky – někteří opravdu všechna nařízení dodržují, nosí roušky a zůstávají doma, viděla jsem ale

i spoustu lidí, kteří neměli ani tu roušku nebo třeba jen šátek přes pusku a nos. Nejspíš záleží vždy na konkrétním člověku a jeho smyslu pro zodpovědnost.

Dále mi připadá, že jsme se také jako spoluobčané semkli a navzájem si pomáháme, ať už šitím roušek, pomáháním starším osobám (pro které je toto období rovněž velmi obtížné, protože jsou mimo jiné rizikovou skupinou) třeba s nakupováním, nebo celkově vzájemnou podporou. Tahle sounáležitost je alespoň menší útěchou v tomto těžkém období a dokazuje, že jsme v tom všichni spolu.

Zdá se mi, že momentálně už je situace volnější, nemůžeme však spoléhat na to, že nás koronavirus konečně opouští. Opatrnosti není nikdy dost a až nastane ona doba, kdy už se viru nebudeme muset vůbec obávat (a která je podle mě ještě v nedohlednu), stále se budeme muset vyrovnat s následky, které za sebou zanechal.